

WPS

22

สิงหาคม

ระลึกถึงพระนางมารีย์
ราชินีแห่งสากลโลก

สดด 23:1-6

ทำวัตรเช้าที่ 4

บทอ่านที่ 1

อสค 34:1-11

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงประกาศพระวาจาว่า โทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล จงประกาศพระวาจาบอกบรรดาผู้เลี้ยงแกะว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ‘วิบัติจงเกิดแก่ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอลซึ่งเลี้ยงตนเอง ผู้เลี้ยงแกะย่อมต้องเลี้ยงฝูงแกะมิใช่หรือ แต่ท่านกินนํ้ามนม ใช้ชนแกะคลุมกาย ชำแกะตัวอ้วน ๆ แต่ไม่เลี้ยงฝูงแกะ และที่อ่อนแอ ท่านไม่ได้เสริมกำลัง และที่เจ็บป่วย ท่านก็ไม่รักษา และที่บาดเจ็บ ท่านก็ไม่ได้พันแผลให้ และแกะที่พลัดหลง ท่านก็ไม่ได้ไปตามกลับมา และที่หายไป ท่านก็ไม่ได้แสวงหา แต่ท่านได้ปกครองบรรดาแกะโดยใช้กำลังอย่างโหดร้าย บรรดาแกะจึงกระจัดกระจายไป เพราะไม่มีผู้เลี้ยง...”

พระวรสาร

มธ 20:1-16

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์เป็นคำอุปมาดังนี้ “อาณาจักรสวรรค์เปรียบเหมือนพ่อบ้านผู้หนึ่งซึ่งออกไปตั้งแต่เช้ามืด เพื่อจ้างคนงานมาทำงานในสวนองุ่น ครั้นได้ตกลงค่าจ้างวันละหนึ่งเหรียญกับคนงานแล้ว ก็ส่งไปทำงานในสวนองุ่น ประมาณสามโมงเช้า พ่อบ้านออกมาก็เห็นคนอื่น ๆ ยืนอยู่ที่ลานสาธารณะโดยไม่ทำงาน จึงพูดกับคนเหล่านั้นว่า ‘จงไปทำงานในสวนองุ่นของฉันเถิด ฉันจะให้ค่าจ้างตามสมควร’ คนเหล่านั้นก็ไป พ่อบ้านออกไปอีกประมาณเที่ยงวันและบ่ายสามโมง กระทำเช่นเดียวกัน ประมาณห้าโมงเย็น พ่อบ้านออกไปอีก พบคนอื่น ๆ ยืนอยู่ จึงถามเขาว่า ‘ทำไมท่านยืนอยู่ที่นี้ทั้งวันโดยไม่ทำอะไร’ เขาตอบว่า ‘เพราะไม่มีโครมาจ้าง’ พ่อบ้านพูดจึงว่า ‘จงไปทำงานในสวนองุ่นของฉันเถิด’

ครั้นถึงเวลาค่ำ เจ้าของสวนบอกผู้จัดการว่า ‘ไปเรียกคนงานมา จ่ายค่าจ้างให้เขาโดยเริ่มตั้งแต่คนสุดท้ายจนถึงคนแรก’ เมื่อพวกเขาเริ่มงานเวลาห้าโมงเย็นมาถึง เขาได้รับคนละหนึ่งเหรียญ เมื่อคนงานพวกแรกมาถึง เขาคิดว่าตนจะได้รับมากกว่านั้น แต่ก็ได้รับคนละหนึ่งเหรียญเช่นกัน ขณะรับค่าจ้างเขาก็บ่นถึงเจ้าของสวนว่า ‘พวกที่มาสุดท้ายนี้ทำงานเพียงชั่วโง่เดียว ท่านก็ให้ค่าจ้างแก่เขาเท่ากับเรา ซึ่งต้องตรากตรำอยู่กลางแดดตลอดวัน’ เจ้าของสวนจึงพูดกับคนหนึ่งในพวกนี้ว่า ‘เพื่อนเอ๋ย ฉันไม่ได้โกงท่านเลย ท่านไม่ได้ตกลงกับฉันคนละหนึ่งเหรียญหรือ จงเอาค่าจ้างของท่านไปเถิด ฉันอยากจะให้คนที่มาสุดท้ายนี้เท่ากับให้ท่าน ฉันไม่มีสิทธิ์ใช้เงินของฉันตามที่ฉันพอใจหรือ ท่านอิจฉาริษยาเพราะฉันใจดีหรือ’ “ดังนี้แหละ คนกลุ่มสุดท้ายจะกลับกลายเป็นคนกลุ่มแรก และคนกลุ่มแรกจะกลับกลายเป็นคนกลุ่มสุดท้าย”

พ่อบ้านในเรื่องอาณาจักรสวรรค์วันนี้อาจทำให้เราแปลกใจในความยุติธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์มีคำตอบ “ท่านอิจฉาริษยาเพราะเราใจดีหรือ?” การเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์เป็นเรื่องความรักและพระเมตตาจากพระทัยดีหาที่สุดมิได้ของพระองค์เท่านั้น พระเป็นเจ้าทรงเห็นเจตนาและความพยายามมากกว่าบาปและความผิดของเรา เราแต่ละคนเป็นคนงานที่เริ่มทำงาน 3 โมงเช้า เที่ยงวัน บ่ายสามโมง หรือ ห้าโมงเย็น ไม่ว่าเวลาใดที่พระองค์ตรัสเรียก ถ้าเราพร้อมติดตามพระองค์ไปทำงานตามพระประสงค์ นั่นคือ พระองค์จะจ่ายค่าจ้างตอบแทนเรา

วันที่ 22 สิงหาคม 2555

มธ 20.1-16

เรื่องอุปมานี้เป็นปริศนา มีคนงานที่ทำงานหนึ่งชั่วโมง อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับค่าจ้างเท่ากับคนที่ทำงาน 12 ชั่วโมง

อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เผยถึงความรักและความใจดีที่ลึกซึ้ง พ่อบ้านถามว่า “ฉันไม่มีสิทธิ์ใช้เงินของฉันตามที่ฉันพอใจหรือ ท่านอิจนาเรียนเพราะฉันใจดีหรือ”

พระเยซูเจ้าเปรียบเสมือนพ่อบ้านผู้นี้ ขณะที่พวกฟาริสีและธรรมาจารย์ทนไม่ได้ที่พระองค์ทรงพระทัยดีกับคนบาปและคนเก็บภาษี

เรื่องอุปมาสอนเราให้เป็นคนใจกว้างและมีจิตใจสูงส่ง ความใจกว้างเป็นสิ่งที่เรารักใช้เปรียบเทียบกับผลประโยชน์และรางวัลที่ได้รับกับคนอื่น . คนที่มีจิตใจที่ไม่อิจฉา พลอยยินดีกับคนที่ได้รับการยกย่อง เห็นว่า เป็นการทำงานเพื่อพระเจ้าในโลกนี้ จะมีความชื่นชมยินดีเสมอและใจกว้างกับคนอื่นในทุกกรณีไป